

17 Små minnessmulator

Minnessmulator från Mnene

En hydda på doktorsfamiljens gård. En alldeles riktig hydda med lerväggar och grästak Som vi fick leka att vi bodde i. Doktorsfrun som var så mild och god. Och doktorn som var lång och smal , men stark på nåt vis. Han visste allt innan man hann säga det. Han låtsades att han skulle dra ut min lösa tand med en rörtång, men till min lättnad hade han en pytteliten tång i andra handen. Han kom hem från jobbet mitt på dan och fick byta kläder. En bäbis hade bajsat ner honom med diarre. Vi skrattade oss fördärvade. De tre barnen släppte in mig i familjen. Jag blev hemma direkt. Vi lekte samma sorts lekar. Gick ut när det duggregnade och slickade mot himlen för att få i oss vattnet. Eller kollade på grannens snokar som han hade i glasakvarium.

Vattnet som leddes i rör till sjukhuset räckte också till en liten simbassäng. Där lärde jag mig simma, under vattnet först, tillsammans med en groda. Sen med huvudet ovanför vattenytan. Vi badade inte, vi simmade. En gång såg jag en ruskigt stor hårig spindel där. Jag har aldrig sett en sån läskig spindel efter det, inte ens på terrarium.

En annan doktorsfamilj hade fyra barn. Min kompis som jag delade rum med där ville inte gå upp en morgon. Då sa jag till mamman att hon hade blivit myggbiten och bara ville sova. Det var inga myggbett. Det var vattkoppor. Alla fick det utom jag. De hade hundratals Kalle Ankatidningar. Jag gillade Dumbo och den lilla båten som jag har glömt vad den hette.

Jag stod en gång och tittade på ett begravningsståg. Sångerna var så vackra. Människorna gick så sakta och de bar kistan på sina axlar. Afrikanska sånger är oerhört vackra.

Minnessmulator från Musume

En doktor åkte till Musume kanske varje vecka. Det var en jeep som funkade som ambulans. Jag fick följa med hem ibland. Kräktes nästan varje gång av diesellukt och dåliga vägar.

När jag kom hem ville jag gärna vara ifred. Jag ville hålla min babysyster och sitta med Ludde på trappan. Men de andra syskonen var så ivriga, nu är Åsa hemma! Nu kan vi leka tillsammans! Jag var ju storasystern som äntligen hade kommit hem. Jag puttade undan min mellansyster fast hon blev besviken. Men fick ändå inte tillbaka platsen i mammas knä.

Hittade en kattunge i garaget. Den var randig och det blev hennes namn. Randig.

Jag gick i kyrkan.

"-Vilken psalm är det?" frågade jag.

"- Men nu har du gått i skolan ett helt år, nu kan du väl läsa siffrorna själv!" sa mamma, lite irriterat. Jag

visste inte att det fanns siffror därframme i kyrkan.

Jag trodde att alla vuxna visste vilken psalm det skulle vara den och den söndan.

"- Ser du inte det?" ropade mamma förskräckt.

"- Är du närsynt!" Och så skrämde hon mig så jag grät och gömde mig och hon fick skämmas och be om ursäkt. Jag trodde jag hade gjort nåt fel eftersom det var fel på mig.

Jag tyckte det var skönt att ligga på min säng och skriva sagor. Jag skrev ofta om barnhemsbarn. Min mamma är död, sa flickan i sagan med darrande röst.

Undrar varför...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Åsa Gustavsson med Poeter.se id #4330 innehar upphovsrätten